

Slovenska Krajina.

Turnišče. Dne 13. marca je izdihnil po dolgotrajni in zavrtni bolezni jetiki mlad moč in oče poldrugo leto starega otroka, Horvat Jože, po domače Poldijev, v 26. letu starosti. Pokojni Horvat je iskal zdravniške pomoči na Golniku, potem na Klenovniku, toda nikjer niso mogli ozdraviti zavrtni bolezni. Pokojnik je bil tihe in mirne narave. Z vso silo se je oklepal življenja in bil je priden in delaven. Po poklicu je bil čevljar, vendar pa je kmalu moral opustiti obrt radi slabega zdravja. Pogreb se je vršil 14. t. m. ob veliki udeležbi ljudstva in domačih gospodov duhovnikov. Prihital je k pogrebu tudi svak pokojnega Horvata, g. Joško Vojkovič, soboški kaplan, in tudi g. Kolenc Fr., tajnik KA v Mariboru. Skoro nobeno oko ni bilo suho ob pogledu na mlado vdovo Miciko in otroka. Pokojniku sveti večna luč, preostalih naše iskreno sožalje! — Smrt je pobrala Ano Klčko, po domače Rosekovo, zelo naglo. Predpoldne je še prala perilo, popoldne pa ji je nadoma postalo slabo in začutila je močne bolečine okrog srca. Sledila je kap, še preden je prišel zdravnik k hiši. Mučila se je celo noč in drugo jutro je izdahnila dušo v naročje Vsemogočnega. Pokojnica je bila tiha žena, mirna in pobožna. Skromna na zunan, a bogata na duši, je živela v krogu svojcev. Pogreba se je udeležilo veliko ljudi in so tako pokazali spoštovanje do pokojnice. Bog ji daj večni mir!

Gomilice. Komaj tri meseci so minili, ko se je preselil k Bogu Fr. Dominko, vnet bralec »Slovenskega gospodarja«. In zopet se je smrt oglašila pri Dominkovih in pobrala gospodinjo, ženo pokojnega Dominka, Marijo Dominko, v starosti 58 let. Bila je dobra mati svojim otrokom, pobožna in krščanska žena in vnetja za vsako dobro stvar med našim ljudstvom. S svojim zglednim življenjem je vzgojila svoje otroke v krščanskem duhu. Za njo žalujejo otroci, med drugimi g. Dominko, turniški organist in naš vnet bralec. Pokojnici bodi Bog dober plačnik za njeno vzorno življenje, otrokom pa, ki žalujejo za svojo dobro mamico, naše iskreno sožalje!

Lendava. Tragična smrt našega občinskega delovodje g. Lenčeka, ki je tako nenadoma preminil v Ljubljani, je zbudila splošno sočustvanje po Lendavi. Bodi dobi Bog prijaznemu in

vedno veselemu družabniku milostljiv! — Kakor znano, imamo Lendavčani električni tok tudi po dnevu. Kranjske deželne elektrarne so nam ga napeljale iz Murskega Središča. Vsi smo bili veseli tega napredka. Električni tok pa je zelo slab, kar se čuti zlasti zvečer. Posebno so pa prizadeti posestniki radia na direktni priključek. V času, ko bi rabili najbolj električni tok, ga ni. Zato je nujno, da se merodajni činitelji pobrigajo in ga popravijo, ker je to stanje nevzdržno. Pred napeljavo električnega toka iz Murskega Središča je bilo veliko boljše in če ne gre drugače, naj se vpostavi prejšnje stanje, kar nam je veliko bolj ugajalo.

Črenšovci. Prosvetno društvo je vprizorilo v četrtek na praznik sv. Jožefa v dvorani Našega doma pretresljivo dramo iz svetovne vojne »Anjega nis«. Dvorana je bila nabito polna, kakor že dolgo ne. Igralci so vloge dobro rešili. Mnogim so privrele solze v oči, ko so gledali na odru dogodke, ki so se vršili v svetovni vojni. Želimo več takih prireditev.

Črenšovci. Križ, katerega so 23. februarja podrlji vozniki s svati, še do danes ni gotov. Želimo, da se križ čimprej postavi.

Goričko. Naše gornje Prekmurje ne more prehraniti vseh prebivalcev, ki so raztreseni po sicer lepem, a siromašnem Goričkem. Tisoče in tisoče delavcev gre letno s trebuhom za kruhom. Prejšnja leta je delavcev primanjkovalo, a zdaj že nekaj let sem ne morejo dobiti vsi dela. Letos je v Belju le 970 mest na razpolago in skoraj toliko tudi na privatnih veleposestvih, dosti jih je sicer tudi v Franciji, vendar pa je vse to malo z ozirom na število 10.000, kolikor delavcev namreč lahko da naša Krajina. Večina sezonskih delavcev je z Gornjega Prekmurja. V Franciji zaslužijo naši dobri delavci na sezonskem delu v šestih mesecih tudi do 6000 Din in še več, dočim so v Belju redki tisti delavci, ki bi v istem času zaslužili 2000 Din. Palirji (najemniki delavcev) so prosili za zvišanje delavskih plač, pa se uprava državnega veleposvetstva za to niti zmenila ni. Hrana je sicer obilna in ne preslaba. Nekateri marofi so nemoralno blato za naše delavce, večina jih gre pod 20 let starih. V verskem oziru je slabo preskrbljeno za delavce in dolžnost uprave bi bila, da bi nudila delavcem tudi priliko za izpolnjevanje verskih dolžnosti.

Oglašje je registrirano pod št. 51. 1932 od 11. XII. 1934.

Sv. Sebeščan. Naša gorata župnija šteje le okrog 180 družin in zanimivo je, pogledati statistiko časopisja v naši fari. Naši kmečki ljudje dnevnikov nimajo. Tednikov je: 35 »Slovenskih gospodarjev«, 28 »Novine«, 10 »Murskih krajin«, 7 »Domovine« in mesečna lista: 62 »Marijinih listov« in 15 »Glasnikov«. Tako ima skoro vsaka peta družina »Slovenskega gospodarja« in skoraj vsaka druga katoliški mesečnik. Največ naročnikov je letos pridobil »Slovenski gospodar«, ki je imel lani v naši fari le 6 naročnikov, »Novine« je lani bilo 56, pa je predvsem radi krize polovico naročnikov odpadlo, v celoti pa je letos več katoliških tednikov. »Marijinih listov« je lani bilo 80, pa na račun »Glasnika« je nekaj naročnikov odpadlo. Precej naročnikov je zgubila »Domovina« in nekaj tudi »Murska krajina«, teh dveh listov tudi protestanti ne naročajo.

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane :

celoletno Din 32.—
polletno Din 16.—
četrtletno Din 9.—

Angleži so ostavili Abesince.

Povsem jasno znamenje, da so se postavili Angleži na stran Italijanov, je dejstvo, da je večina angleškega brodogojstva, ki je radi italijansko - abesinskega spora križarilo po Sredozemskem morju, odplula 16. marca v smeri proti Angliji. V Gibraltarju je ostalo samo nekaj manjših edinic angleškega brodogojstva.

Kako močni so še Abesinci?

Po italijanskih poročilih razpolagajo še Abesinci kljub porazom z naslednjimi silami: Na severni fronti je sedaj 35.000 Amharcev pod poveljstvom dedžasasa Aleja, nad 40.000

Očetov greh.

Na pustno nedeljo se je torej pomikala skozi vas vrsta pustov, ki so piskali in čindrali. Za seboj so vlekli sani z velikim napisom: Skopuh. Na teh je bila stara skrinja, na tej pa je sedel nekdo, ki je bil čisto Tevžu podoben. Lasje so mu štrleli pokonci, z rokami je grabil po zraku, tlačil papirje in novce pod se v skrinjo, pa zopet lovil in hlastal okoli sebe. Za sanmi pa je tekel nekdo, podoben Marti; ta je metala poljube za »Tevžem«, širila roke za njim, da bi ga objela, »Tevž« pa »jo« je odrival, suval in potiskal, da je padala v sneg, vstajala, hreščala in zaman prosila, kajti »on« jo je s pestmi podil.

Z divjim tuljenjem in krohotom so se podili po cesti. Tu pa tam kateri, ki je stal pred hišo, je še vprašal, kaj naj spaka na saneh pomeni; drugi so mu pošepetali na uho — in od ust do ust je šel smeh: Tevž in Marta...

Tevž je bil še pri Hiršlerjevi žagi. Čul je trušč in hrušč, ni pa slutil, da velja njemu. Neki fantič je pritekel in mu smeje se povedal, kaj se na vasi godi. Pribledel je, potem pa mu je divje zagorelo v očeh. Vrgel je cepin in zdirjal na vas; krik in vik mu je kazal smer, kam mora.

Na kraju vasi so se pustil ustavili in še huje uganjali svoje burke. Iznenada ko iz tal je stopil

12 Tevž med nje. Prestrašen klic je zadonel, koj nato pa krohot in zbadljivke brez konca.

Ko je zagledal Tevž našemljeno podobo Martino, ga je zasrbelo v prstih. Trenotek ga je zadržala misel, da je to ženska. Toda dejal si je, da bo fant, ki se je tako našemil. S hitrim mahom je utrgal krinko z obraza in res: spoznal je nekega oferškega sina, kateremu je bil nekoč posodil nekaj denarja. »A tako, pobič, ti si!« je vpil, »tebe si bom zapomnil, smrkovec smrkovi!« šestkrat, sedemkrat ga je s krinko oplazil za ušesi, da je kar pokalo. Potem se je obrnil k onemu, ki je bil kot Tevž napravljen. Blazinov je bil! Ta je vedel, da Tevžu ni kos; zaradi tega je skočil s sani in jo urno popihal, pri tem pa si skrival obraz. Zdaj je navalila cela tropa pustov na Tevža. Prvega je v prsa, da je omahnil, drugega in tretjega je tresnil na levo in desno v sneg, da sta obležala. Zdaj je na vseh koncih zavrelo. Od vseh strani so ga obkolili. Stal je med njimi, stiskal pesti in sipal ogenj iz oči. Nobeden si ga ni upal prijeti. Ker pa jih je bilo le preveč, bi ga bili gotovo dali.

Nepričakovano je prišla pomoč. Zvonikova dva, Marka in Luka, sta bila tudi prišla gledat, ko sta čula, da uganjajo na vasi neke pustne burke. Za priči sta morala biti, ko je bila njuna sestra vaščanom v zasmeh. Dolgo sta požirala. Ko pa sta videla Tevža, kako se je postavil, se tudi onadva nista več mogla premagati. Kakor na povelje sta izdrla iz